

Φωνή της Φυλακτης

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής: Βασ. Χρ. Διαμαντής
Υπ. Σύνταξης: Γεώργιος Χρ. Τσιαμαντάς

Γραφεία: Καραϊσκάκη 6 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 04410 - 25375

ΙΟΥΛΙΟΣ 2002
ΕΤΟΣ 30, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 10

ΘΑΝΑΤΟ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΤΗΣΕΑΣ

Εδώ και κάμποσο καιρό ο άρχοντας του κάτω κόσμου αγρίεψε για τα καλά. Κάποια μέρα της άνοιξης έστησε καρτέρι σ'έναν δεκαεπτάχρονο άγγελο. Τρόμαξε κι ο ίδιος μπροστά στη δύναμη και το κάλλος των δεκαεπτά ανοίξεων. Πλάνταξε από το κακό και τη λύσσα του για να τον πάρει μαζί του...

Ο Γιάννης - ο άγγελος του χωριού μας - στο κρεβάτι του πόνου έδινε το δικό του αγώνα. Έχοντας δίπλα του τος γονείς του, τ'αδέρφια του, τους συγγενείς του, πάλευε, αγρίευε, προκαλούσε το μαύρο καβαλάρη, με τη δύναμη της νιότης του. Στα διαλείμματα της τελικής αναμέτρησης συνέχιζε το δικό του πόλεμο με όπλο τη δύναμη της σκέψης του. Πρέπει να υπάρχει κάποιος τρόπος να νικηθεί ο ανίκητος, μονολογούσε...

Θυμόταν τους φίλους του, τις φίλες του, τα παιδιά της ομάδας κι εκείνο το νεραϊδοκόριτσο της Β' Λυκείου. Του φάνηκε πως τον

Tου Λάμπρου Δημ. Παπαδημητρίου
χαιρετούσε και του χαμογελούσε από μακριά. Της χαμογέλασε κι αυτός και τα μάτια του έλαμπαν από υποσχέσεις κι όνειρα. Θυμόταν ακόμα το χωριό. Εκεί που τον πίγαιναν τα καλοκαίρια οι γονείς του κοντά στους συγγενείς. Αυτό που δεν θα ξεχνούσε ποτέ ήταν το ατελείωτο πράσινο, οι βουνοκορφές που άγγιζαν τον ουρανό και η απέραντη γαλήνη. Μεγαλώνοντας συνέχιζε να ανεβαίνει στο χωριό και να μαθαίνει τα μυστικά του. Κάποια μέρα στο χωράφι του παππού μια γέρικη καρυδιά κούνησε τα κλαδιά και τον κάλεσε κοντά της. Άμαθος από τέτοια του φάνηκε σαν ψέμα. Την άλλη μέρα πάλι τα ίδια. Η καρυδιά κούνησε περισσότερο τα κλαδιά της και τον παρακάλεσε να πλησιάσει. Με την ευλογία των προγόνων πήγε και κάθησε στις ρίζες της. Τα φύλλα - στόματα της άρχισαν να του ψιθυρίζουν λόγια από τις παλιές εποχές. Του μίλησε για τότε που το χωριό ήταν γεμάτο κόσμο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Tου Παν. Κ. Διαμαντή

Τραγούδι της ανησυχίας (αγωνίας) και της Ελληνικής υπερηφάνειας στα χρόνια της τουρκοκρατίας.

«Πώς ναταν πώς να γίνονταν κι Άρτα περιβόλι
κι οι Αρτηνιές πορτοκαλιές κι εγώ περιβολάρης.
Ν' ανέβαινα ν' αγνάντευα της Άρτας τα σοκάκια,
πως πάει η Αλέξω για νερό στη βρύση τραγουδώντας.
Στη βρύση Τούρκοι κάθονταν στο δρόμο Γενιτσάροι
Αλέξω δος μας φίλημα δος μας και μαύρα μάτια.
Κάλλιο να δω το αίμα μου στη γης να κοκκινίζει
Παρά να δω τα μάτια μου Τούρκος να τα φιλάει.»

ΓΕΝΙΚΑ

Τραγούδι παραδοσιακό βγαλμένο από τα πρώτα χρόνια της σκλαβιάς από τους Τούρκους. Χορός κλειστός. Ο τραγουδοποιός δημιουργήσε το τραγούδι αυτό για να εκφράσει την ανησυχία, την αγωνία και την υπερηφάνεια που διακατέχει τους σκλαβωμένους Έλληνες μπροστην αδυσώπητη βαρβαρότητα του κατακτητή. Έτσι μπορούμε να χωρίσουμε το τραγούδι σε δύο υποενότητες:

1η υποενότητα: Εδώ ο τραγουδοποιός παίρνει την θέση ενός γονιού ή ενός νέου που ανησυχεί και αγωνιά για το κορίτσι του που ξεκίνησε να πάει να πάρει νερό απ' την βρύση, για το θα επακολουθήσει μέχρι την ώρα που θα επιστρέψει.

Έτσι αμέσως δημιουργεί τη σκέψη να βρεθεί κάπου φηλά ν' αγναντεύει τα σοκάκια απ' όπου θα περνούσε η Αλέξω, γιατί γνωρίζε ότι πα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

Φυλακτης

ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΣΤΟ "ΤΣΑΡΔΑΚΙ"

Tου Αθανασίου Τσιαμαντά

Το αεροδρόμιο της Νεβρόπολης έγινε στην τοποθεσία "Τσαρδάκι" όταν η Ελλάδα ευρίσκετο υπό Γερμανική κατοχή. Το αεροδρόμιο είχε σχεδιαστεί να κατασκευαστεί πριν από την έκρηξη του πολέμου με τους Ιταλούς στα 1940. Το αεροδρόμιο ευρίσκετο σε υψόμετρο 860 μέτρα και το μήκος του έφτανε τα δύο χιλιόμετρα. Ήρχιζε από το "Τσαρδάκι" και έφτανε ως τις παριφές των Καλυβίων της Πεζούλας όπου σήμερα η Πλαζ της Πεζούλας.

Στις 28 Σεπτεμβρίου 1942 η Σ.Ο.Ε. Καΐρου (ειδική εκτελεστική Υπηρεσία του Αγγλικού στρατού) αποφάσισε την αποστολή στην Ελλάδα ενός τμήματος για την διενέργεια δολιοφθορών. Το τμήμα αυτό αποτελείτο από 12 άτομα τα παρακάτω:

A. Έντυ Μάγιερς: Ταξίαρχος Δ/κτής Τμήματος

B. Κρίς Γουντχάουζ: Σ/χης Υ/κτής

Γ. Τζών Κούκ: Τ/χης Καταδρομών

Δ. Θέμις Μαρίνος: Υπ/γός Διερμηνέας

Ε. Τομ Μπάρνες: Λ/γός Μηχανικού

Στ. Άρθουρ Εντμορντς: Λ/γός Μηχανικού

Z. Ιντερ Τζιλ: Υπ/γός Μηχανικού

H. Βίλμοτ: Λοχίας Ασυρματίστης

Θ. Φιλιπς: Λοχίας Ασυρματίστης

I. Τσίτης: Λοχίας Ασυρματίστης

K. Ντένις Χάμσον: Λ/γός των Καταδρομών

L. Νατ Μπάρκερ: Λ/γός των Καταδρομών

Οι δύο τελευταίοι ήταν ειδικοί στις εκρηκτικές ύλες. Το παραπάνω τμήμα έπεισε με αλεξίπτωτα την προαναφερθείσα ημερομηνία στην περιοχή της Γκιώνας. Αργότερα, μετά την ανατίναξη της Γέφυρας του Γοργοποτάμου την 25 Νοεμβρίου 1942, ο Έντυ Μάγιερς και ο Ντένις Χάμσον βρίσκονται

στην Θεσσαλία και ειδικότερα ο πρώτος στο Περτούλι Τρικάλων και ο δεύτερος στην Νεράιδα. Στις αρχές του Ιουλίου 1943 ο Ντένις Χάμσον που είχε και την τεχνική επίβλεψη του έργου άρχισε τις εργασίες ισοπέδωσης της περιοχής. Τα σχέδια έφτιαξαν οι Μηχανικοί: Α. Σαμουιλίδης, Γ. Κουβαριτάκης, Α. Νικολάου, Γ. Βλάχος και Παπαγεωργίου. Η ισοπέδωση έγινε με τα χέρια αφού πάνω από χιλιούρια κάτοικοι των κοντινών χωριών, και κυρίως γυναίκες χρησιμοποιήθηκαν σε βάρδιες καθ' όλη την διάρκεια της ημέρας. Η κάθε βάρδια ήταν οργανωμένη σε μικρές ομάδες με επικεφαλή έναν επιστάτη. Οι εργάτες χρησιμοποιούνταν για να γεμίζουν τα χαντάκια με χώμα, να κόβουν δέντρα και θάμνους και να ισοπεδώνουν τις ανωμαλίες του εδάφους που σε ορισμένα σημεία σχημάτιζαν μικρούς λόφους. Στις 24 Ιουλίου 1943 ο Έντυ Μάγιερς ήλθε από το Περτούλι στο "Τσαρδάκι" και επιθεώρησε τις εργασίες του "Αεροδρομίου" διαπίστωσε ότι είχαν τελειώσει και το αεροδρόμιο ήταν πλέον έτοιμο. Η R.A.F. (Αγγλική Πολεμική Αεροπορία) έστειλε απροειδοποίητα ένα αναγνωριστικό αεροσκάφος για να πάρει αεροφωτογραφίες. Οι αεροφωτογραφίες εμφανίστηκαν και μελετήθηκαν στο Κάιρο και σχετικά μ' αυτές οι παράγοντες του Καΐρου έστειλαν μία πλήρη έκθεση με ένα σήμα. Έστειλαν συγχρηματήρια για την πρόοδο των εργασιών αλλά παραπούσαν ότι στο έδαφος υπήρχαν ακόμη μερικά εμπόδια που έμοιαζαν με θημωνίες και μερικές συστάσεις από θάμνους που θα έπρεπε να καθαριστούν. Οι θημωνίες ήταν μια σειρά από κάρρα καμουφλαρισμένα με άχυρο και οι συστάδες

συνέχεια στη σελ. 3

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ "ΦΥΛΑΚΤΗ 2002"

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι του χωριού και το Τοπικό Συμβούλιο της Φυλακτής διοργανώνουν για 18η συνεχή χρονιά στις 9 και 10 Αυγούστου τις καθιερωμένες πλέον πολιτιστικές εκδηλώσεις "ΦΥΛΑΚΤΗ 2002". Καλούμε όλους τους Φυλακτιώτες και τους φίλους τους να έχουν ενεργή συμμετοχή στο στήσιμο και την επιτυχία των εκδηλώσεων. Οι φετινές εκδηλώσεις γίνονται και με την αρωγή του Δήμου Νεβρόπολης ο οποίος χρηματοδοτεί την θεατρική παράσταση.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων
Περιλαμβάνει:

9-08-2002 ημέρα Παρασκευή:

Θεατρική παράσταση με τον θίασο του Αντώνη Νικολάου.

10-08-2002 ημέρα Σάββατο:

Παραδοσιακό γλέντι με την ορχήστρα
των Αφων Αποστολακούλη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Η Βασιλάκου Δήμητρα του Ιω. αρραβωνιάστηκε με τον Νιτσόλα Βασίλειο του Κων/νου

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Η Ευαγγελία Ιω. Μηλαρά παντρεύτηκε με τον Ευάγγελο Καμινιώτη. ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η οικογένεια Βασιλείου Θ. Κυριτσά - Σοφίας Ζεμπίλα απέκτησε κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Μαντζιάρα Χρυσούλα ετών 96

- Κοντοπλάκη Σοφία

- Παππης Αλκιβιάδης ετών 62

- Πέθανε και κηδεύτηκε στη Χουνεντούάρα της Ρουμανίας ο συχωριανός μας Παναγιώτης Παπαδούλης του Βασ. Ο εκλιπών ήταν πολιτικός πρό-

σφυγας στη γειτονική χώρα και τακτικός αρθρογράφος της εφημερίδας μας

- Τις μέρες της Μ. Εβδομάδας τραυματίστηκε σοβαρά σε τροχαίο και πέθανε μετά από λίγες μέρες ο 17 χρονος Ιωάννης Βασ. Παπαδούλης.

Στους οικείους εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Χιλιάδες είδη φυτών και ζώων απειλούνται με εξαφάνιση και καθημερινά προστίθενται καινούργια. Οι κυριότεροι λίγοι σύμφωνα με το Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση είναι η αλλοίωση και εξαφάνιση του οικοσυστήματος όπου ζουν, το παράνομο εμπόριο, το ανεξέλεγκτο κυνήγι, η περιβαλλοντική μόλυνση, οι κλιματολογικές αλλαγές και η οικονομική ανάπτυξη.

Περισσότερα από 34000 είδη φυτών, το 12,5% του συνόλου της παγκόσμιας χλωρίδας

απειλείται με εξαφάνιση. Παρόμοια κατάσταση παρατηρείτε και στην πανίδα. Χρέος όλων μας είναι να προστατεύουμε το περιβάλλον.

Να σεβόμαστε τά δάση και οι υλοτομίες να γίνονται με πρό-

γραμμα. Τώρα που είναι καλοκαίρι προσέχουμε να μην βάζουμε φωτιές γιατί η αναδάσωση και ιδιαίτερα στην περιοχή μας είναι πολύ δύσκολη. Δεν πετάμε σκουπίδια στό δάσος και διατηρούμε τους χώρους αναψυχής καθαρούς.

**ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΟΥ
ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ**

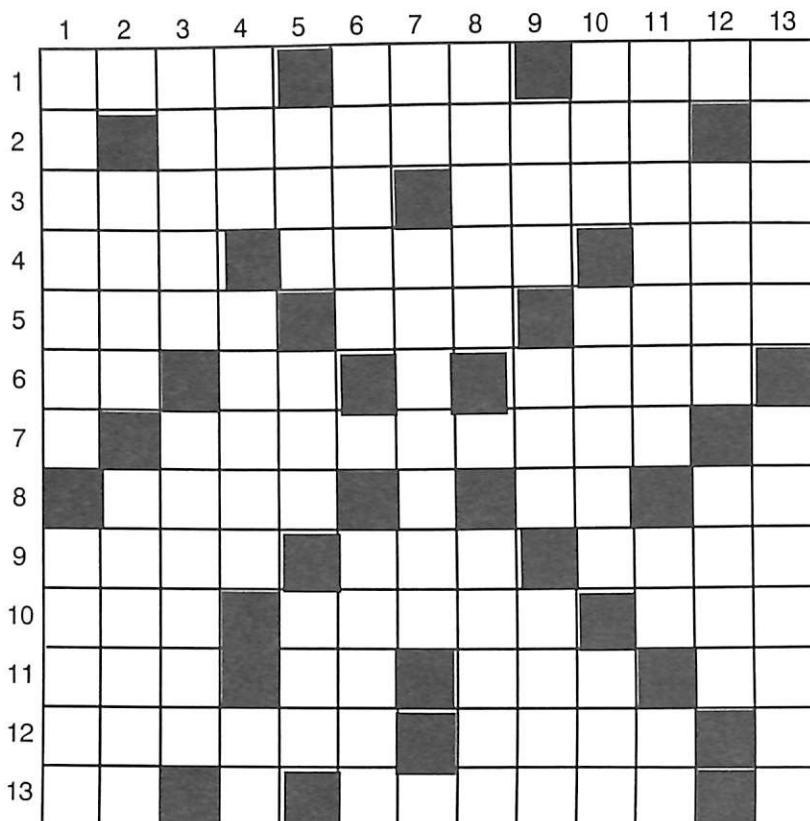
Συνδρομές που λάβαμε

Μηλαράς Σωκράτης 20

Μηλαρά Αλεξάνδρα 10

Μηλαράς Άγγελος 20

Πρίτσας Κων/νος του Βασ. 30

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- Τμήματα τεθωρακισμένων - Ομηρικό ξίφος- Αποθήκη ποτών
- Τον τύφλωσε ο Οδυσσέας
- Εκεί προσάραξε η Κιβωτός του Νώε - Ασθενή
- Γερμανός τερματοφύλακας - Έτσι... ούτε στον παράδεισο - Νοσοκομείο της Αθήνας.
- Διπλωματική απάντηση - Σήμα κινδύνου - Τα φασικώνουμε
- Ξένων άρνηση - Άρθρο(πληθ) - Μ' αυτή κοσκινίζουμε
- Πολεμικά πλοία
- Αριστεύειν - Αθλητ. Όμιλος - Συγκαταβατικό μόριο
- Δεν είναι παρών - Γκρέκορι ... ηθοποιός - Καλοκαιρινά φρούτα
- Τραγοπόδαρος Θεός - χάψες και ραχάτι - Ένα υπουργείο
- Τα θέλει ο πλεονέκτης - Βελγική πόλη - Μια νότα - κι άλλη νότα
- Βασάνιζε τον Οδυσσέα - Θα την βρούμε στην έρημο
- Ότι και το 8γ οριζ. - Αυτός δεν μυρίζει.

ΚΑΘΕΤΑ

- Από χώρα της Ασίας αυτά - Ανάληγητα
- Ρούχο παπάδων - Μαλακός
- Τοπικό επίρρημα - Έχει εκατό χρόνια
- Αμερικανίδα τραγουδίστρια (αντίσ.) - Μεγάλος μουσουργός - Ερώτηση περίεργων
- Το τέλος του Ισλάμ - Σοκαλατοβιομηχανία - Κινέζος ηγέτης
- Αντωνυμία - Φαγητό ξενύχτηδων (αιτ.)
- Θέση διακόπτη - Είναι οι Βεδουΐνοι
- Ποτάμι της Γερμανίας - Άδειος
- Ρον.... ηθοποιός - Χαϊδευτικό της Αθανασίας - Ποδοσφαιριστής της Λάτσιο
- Κύριος.... επιστολής - Μια διάσταση - Αντωνυμία
- Πολύ βαριά - Όμοια φωνής - ντα - Κατάληξη ονομάτων
- Ελευσίνιος ήρωας (αιτ) - Κόμμα της Κύπρου
- Ανομολόγητα - Οικιακό σκεύος

Γ.Χ. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
- ΑΓΡΙΑΔΑ-ΦΟΡΟΙ
- ΓΚΙΩΝΗ-ΧΩΡΑ
- ΟΑ-ΝΟ-ΚΑΝ-ΚΥΡ
- ΘΩΘ-ΣΠΟΡΙΑ-ΠΑ
- ΡΙΑΖ-ΑΡΟΑΝΙΑ
- ΑΑ-ΑΚΟΝΙ-ΙΝΤΑ
- ΑΛΕΚΑ-ΣΑΤΕΝ
- ΣΙΝΗΣ-ΡΕΑ-ΑΙΑ
- ΤΑΙ-ΕΓΩ-ΣΟ-ΑΜ
- ΙΣΑΙ-ΟΙΜΕ
- ΚΙ-ΑΝΝΑΣ-ΑΜΑ
- ΑΣΟΣ-ΧΑΜΕΝΟΣ

ΚΑΘΕΤΑ

- ΠΑΓΟΘΡΑΥΣΤΙΚΑ
- ΑΓΚΑΘΙΑ-ΙΑΣΙΣ
- ΠΡΙ-ΘΑ-ΑΝΙΑ
- ΑΙΩΝ-ΖΑΛΗ-ΙΑΣ
- ΔΑΝΟΣ-ΚΕΣΕ
- ΙΔΗ-ΠΑΟΚ-ΓΕΝ
- ΑΑ-ΚΟΡΝΑΡΩ-ΑΧ
- ΧΑΡΟΙ-ΟΣΑ
- ΑΦΩΝΙΑ-ΣΑΣΙ
- ΝΟΡ-ΑΝΙΑ-ΟΜ
- ΤΡΑΚ-ΙΝΤΑ-ΣΑΝ
- ΗΟ-ΥΠΑΤΕΙΑ-ΜΟ
- ΣΙΟΡΑ-ΑΝΑΝΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Γραφείο του Δημ. Διαμερίσματος Φυλακτής, παραμένει ανοιχτό κάθε Τρίτη και Πέμπτη και εξυπηρετεί τους δημότες μόνο για θέματα του Ο.Γ.Α.

Για ότι άλλα θέματα οι δημότες θα απευθύνονται στο τηλέφωνο του Δήμου Νεβρόπολης Αγράφων, 04410 92931

Μην ξεχνάς
η συνδρομή σου
είναι απαραίτητη
για την έκδοση
της εφημερίδας

«Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ»
Τριμηνιαία εφημερίδα
του Συνδέσμου
Φυλακτιών Καρδίτσας
Έδρα: Καρδίτσα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Κωστή Δ. Χριστίνα
Ξηροφώτου Γ. Ρένα
Φώτος Θ. Αναστάσιος
Τσιαμαντάς Χ. Αθανάσιος
Αλεξίου Π. Βασιλείου
Εκδότης - Διευθυντής
Βασιλείου Χ. Διαμαντής
Διάκου & Χατζημήτρου 57
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 04410 25375

Υπεύθυνος σύνταξης
Τσιαμαντάς Γεώργιος
Περρίβου 27
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 04410 42058

Εκτύπωση
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
Μεγ. Αλεξάνδρου 10
Τηλ.: 04410 20257

ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΣΤΟ "ΤΣΑΡΔΑΚΙ"

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

των δένδρων, τα δένδρα που είχαν "ξαναφυτέψει" οι άνθρωποι της Φρουράς.

Ο Ντένις Χάμσον είχε καταφέρει να ξεγελάσει τους εμπειρογνώμονες του Καΐρου, οι οποίοι εν καιρώ ζήτησαν συγγνώμη για το λάθος τους. Η R.A.F. για να ελέγξει το αεροδρόμιο και να κάνει τις αναγκαίες προετοιμασίες για την πρώτη προσγείωση αεροσκαφών την νύχτα της 5 Αυγούστου 1943 έριξε με αλεξίπτωτο τον Αξιωματικό της R.A.F. Φρέντυ Ρόδερχαμ ο οποίος έκανε τον έλεγχο του εδάφους του αεροδρομίου. Ο έλεγχος έγινε και το έδαφος βρέθηκε κατάλληλο.

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1943 είχε προγραμματιστεί η πρώτη νυχτερινή προσγείωση αεροσκάφους τύπου Ντακότα. Στις 10 το βράδυ τα φώτα του αεροδρομίου άναψαν. Ήταν 24 λάμπες πετρελαίου, που τις κρατούσαν 24 άνδρες ξαπλωμένοι στο έδαφος (12 σε κάθε πλευρά) και οι οποίες έσβηναν μία μία όταν το αεροπλάνο περνούσε από

μπροστά τους.

Το αεροπλάνο προσγειώθηκε και ξεφόρτωσε μερικά εφόδια και λίγους Εγγλέζους και απογειώθηκε αμέσως για το Κάιρο. Η διάρκεια πτήσεως για το Κάιρο ήταν έξι ώρες. Το αεροδρόμιο αμέσως παραλάχτηκε με τα "φυτεμένα" δένδρα και με τα κάρρα γεμάτα άχυρο και πήρε την μορφή χωραφών. Γι' αυτό το αεροδρόμιο ονομάσθηκε "άροτο" και "φάντασμα". Η προσγείωση των αεροσκαφών ήταν αρκετά εύκολη, η απογείωση όμως ήταν πολύ δύσκολη, διότι το έδαφος υποχωρούσε με το βάρος, ιδίως όταν έβρεχε. Κάποιο αεροπλάνο στην απογείωση του βούλιαξε με αποτέλεσμα να μείνει στο αεροδρόμιο καλά καμουφλαρισμένο για μια ολόκληρη ημέρα σκεπασμένο με κλαδιά και το βράδυ με την βοήθεια βουβαλιών που είχαν φέρει από τον κάμπο θα ξεκολλήσει για να απογειωθεί.

Οι Γερμανοί είχαν πάρει ειδηση και έκαναν πολλές αναγνωρίσεις στην περιοχή.

με αεροπλάνα χωρίς να μπορέσουν να το επισημάνουν. Στις παρυφές του αεροδρομίου προς την κατεύθυνση των Καλυβίων της Πεζούλας υπήρχαν είσοδοι στο μικρό δάσος που έμπαιναν τα αεροπλάνα και είχαν τέλεια κάλυψη. Παρ' όλες τις προφυλάξεις οι Γερμανοί το εντόπισαν και το πολυβόλησαν.

Με τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην περιοχή Νεβροπόλεως οι Γερμανοί τον Νοέμβριο 1943, βομβάρδισαν το αεροδρόμιο και εφόνευσαν μερικούς από την Φρουρά του.

Στο αεροδρόμιο γινόταν και ρίψεις εφοδίων και πυρομαχικών από τους Εγγλέζους για ενίσχυση των ανταρτών. Τότε οργίαζαν οι φήμες ότι οι Εγγλέζοι έριχναν χρυσές λίρες σε κιβώτια με τη χρήση αλεξίπτωτων.

Το αεροδρόμιο πρόσφερε πάρα πολλά στον αγώνα των Ελλήνων κατά των κατακτητών αλλά σήμερα δεν υπάρχει πια διότι έχει κατακλυστεί από τα νερά της Λίμνης Πλαστήρα.

Το αεροδρόμιο πρόσφερε πάρα πολλά στον αγώνα των Ελλήνων κατά των κατακτητών αλλά σήμερα δεν υπάρχει πια διότι έχει κατακλυστεί από τα νερά της Λίμνης Πλαστήρα.

Γενίτσαροι: Τούρκοι πεζοί στρατιώτες ειδικά εκπαιδευμένοι από μικρά που άρπαζαν από χριστιανικές οικογένειες (κυρίως Ελληνόπουλα) τα όπια εξισλάμιζαν και τα φανάτιζαν.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ραμόνευαν κίνδυνοι στο διάβα και ήθελε το κορίτσι του να επιστρέψει ανέπταφο από την οποιαδήποτε συμπειριφορά του αδίσταχτου Γενίτσαρου.

Σημείωση: Σ' αυτή την υποενότητα ο δημιουργός του τραγουδιού εκφράζει περίτρανα την γενναιότητα και την υπερηφάνεια της Ελληνικής ψυχής «Αλέξω δός μας φύλημα δος μας και μαύρα

μάτια». Στο προσβλητικό αίτημα του κατακτητή απαντάει αφοπλιστικά και αγέρωχα η Ελληνική Ψυχή «Κάλλιο να δω το αίμα μου στη γης να κοκκινίζει παρά να ιδώ τα μάτια μου Τούρκος να τα φιλάει.»

Με λίγα λόγια και αποστομωτική απάντηση αποδεικνύει την αποφασιστικότητα των σκλαβωμένων στο να μη δεχτούν την ατίμωση από τους άπιστους κατακτη-

τές.

Αυτού του είδους τα τραγούδια, τα ήθη και τα έθιμα περνώντας από γενιά σε γενιά αποτέλεσαν την κινητήρια δύναμη του μεγάλου έσοδων και της λευτεριάς.

Γενίτσαροι: Τούρκοι πεζοί στρατιώτες ειδικά εκπαιδευμένοι από μικρά που άρπαζαν από χριστιανικές οικογένειες (κυρίως Ελληνόπουλα) τα όπια εξισλάμιζαν και τα φανάτιζαν.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Ο Σύνδεσμος Φυλακτιώτων Καρδίτσας υλοποιώντας τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του Συνδέσμου : a) Σε συνεργασία με το ΤΕΙ Επίπλου Καρδίτσας(το οποίο μας έδωσε τα σχέδια) αγόρασε την Ξυλεία και ανέθεσε σε συγχωριανούς μας γκων και πέτρινων ψηταριών που θα τοποθετηθούν σε διάφορα σημεία (Κασσάνδρα, Λύμπο, Αη Λιά και αλλού) δημιουργώντας θαυμάσιους χώρους αναψυχής. B) Τοποθέτησε δύο φωτιστικά στα Καλύβια (Βρύση Καμζά) δίνοντας ομορφιά και στην πλατεία και στην Βρύση. Γ) Ζήτησε από τον συγχωριανό μας Μηχανικό από την εκπόνηση μελέτης για την αξιοποίηση και συντήρηση του σχο-

λείου. Ο κ. Τσιαμαντάς ανταποκρίθηκε αμέσως και εμείς το Ευχαριστούμε για αυτό. Δ) Με την επιχορήγηση που πήραμε από Υπουργείο Οικονομικών θα ξεκινήσουν άμεσα οι διαδικασίες και τά έργα ανάπλασης της πλατείας της Πλαστήρας με βάση την μελέτη που εκπόνησε ο Σύνδεσμος. Το Δ.Σ του Συνδέσμου αισθάνεται υποχρέωση να ευχαριστήσει τον Βασίλη Μαγαλί και τον Βασίλη Αλεξίου (της Βασιάνας) για την αφιλοκερδώς προσφέρουν πολλές υπηρεσίες στον Σύνδεσμο. Ζητάμε από όλους τους χωριανούς να βοηθήσουν το Δ.Σ με προτάσεις και όπως αλλιώς μπορούν για να δούμε το χωριό μας πιο όμορφο και με δυναμική παρέμβαση στα πολιτιστικά πράγματα της περιοχής.

Επαγγελματίες Φυλακτιώτες στην Καρδίτσα

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟ ΥΛΙΚΟ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ιεζεκιήλ & Κολοκοτρώνη
Τηλ. (0441) 71843

ΛΕΜΟΝΙΑ ΜΠΑΛΤΑ - ΡΑΜΟΥΖΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ/ ΡΑΜΟΥΖΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ανδρ. Παπανδρέου 24
Τηλ.: 72443, 22961

ΒΑΣΩ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πλατεία Δικαστηρίων
Τηλ. γραφείου: 26272

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Ε. ΠΡΙΤΣΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πλ. Δικαστηρίων (1ος όροφος)
Τηλ.: 29198

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Δ. ΚΩΣΤΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Τηλ.: 71298

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΘΑΛΗΣ»
ΠΑΠΠΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ν. Πλαστήρα 9
Τηλ.: 75780

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΑΛΕΞΙΟΥ
Βασιλης Π. Αλεξίου
Τηλ.: 75058

ΚΑFFΕ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Κιέριου
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Κεντρική Πλατεία
Τηλ. 21412

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«Η ΣΤΡΟΥΓΚΑ»
ΠΡΙΤΣΑΣ - ΑΛΕΞΙΟΥ
Κ. Τερτίπη 5 - Τηλ.: 22227

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΜΗΛΑΡΑΣ
Τηλ.: 22831

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠ. ΠΡΙΤΣΑΣ
Βασιαρδάνη & Βάλβη
Τηλ.: 22074 - Οικ.: 26860

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
Η. ΠΑΤΤΑΣ - Ι. ΠΡΙΤΣΑΣ Ο.Ε.
Χατζημήτρου 16
Τηλ.: 28017

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ
Υψηλάντου 51 - Τηλ.: 23530
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Καραϊσκάπη 24 - Τηλ.: 40738

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΑΓΟΡΗΣ ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ - ΜΗΛΑΡΑ
Καραϊσκάπη 6 - Τηλ.: 20555

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ - ΕΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΜΗΛΑΡΑ - ΠΑΛΑΜΙΩΤΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΔΙΑΚΟΥ 9 - ΤΗΛ.: 27664
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΑΝΩ - ΦΥΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΛΙΝΑ ΦΑΝΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΔΙΑΚΟΥ 29
ΥΠΟΚΜΑ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 30
ΤΗΛ.: 22464 & 22988

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΝΙΚΟΛΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 39

ΚΑΦΕ -ΟΥΖΕΡΙ
"ΝΕΣΤΟΡΑΣ"
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 40

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΓΓΛΙΚΗΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ
ΑΝΝΑ ΧΑΡ.ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ
ΜΕΓ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 34
ΤΗΛ.27764

ΤΣΙΤΣΙΜΠΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΖΙΑΚΑΝΟΣ ΦΩΤΗΣ
COURIER INTERATTICA A.E.
Δ. ΛΑΠΠΑ 56 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ. 0801 - 95000, 79400 - 1

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΥΡΚΟΥΝΑΣ
(ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ)
2ο ΧΑΜ. ΤΑΥΡΩΠΟΥ
ΤΗΛ. 74855, ΚΙΝ. 094 441085

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ<br

ΘΑΝΑΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΤΗΣΑΣ

Συνέχεια από σελ. 1

και ζωή, γεμάτο παιδιά και χαρά. Του είπε ακόμα για εκείνους τους μικρούς σατανάδες που δεν την άφηναν σε ησυχία, την πετροβολούσαν κι ανέβαιναν απάνω της για να μαζέψουν, έστω κι αγίνωτους, τους καρπούς της. Τελειώνοντας είπε πως από τότε που' φυγαν τα παιδιά απ' το χωριό κι ο τόπος ερήμωσε άρχισε να γερνάει. Το ίδιο και οι φίλες της οι καρυδιές καθώς και τ' αλλά δέντρα του χωριού. Τον παρακάλεσε ακόμα να ανέβει στην πλάτη της, να την παιδέψει λίγο, να την ταρακουνήσει. Έτσι για τελευταία φορά πριν ξεραθεί απ' τη στενοχώρια της. Ανέβηκε σβέλτα πάνω της μέχρι την κορυφή, τράνταξε τα κλαδιά της και την αγκάλιασε. Του φάνηκε σαν να ξαναγεννιόταν...

Από την άλλη ο πικροχάροντας τη δουλειά. Σχεδόν απελπισμένος ετοιμάστηκε για την τελική πολιορκία. Αυτή τη φορά αποφάσισε να βάλει σε εφαρμογή τα μεγάλα σχέδια. Βλέπεις δεν είχε να αντιμετωπίσει κάποιον υποταγμένο γέροντα ή καμιά μακάρια γριούλα. Δεκαεφτά Μάρτιος είναι αυτοί, δεν είναι αστεία. Ο άγγελος μας το πάλευε παληκαρίσια. Αγέρωχος, άφοβος, λαμπρός μες στη νιότη του έψαχνε για λύσεις. Δεν μπορεί... κάτι θα υπάρχει...

Εκείνο το ανοιξιάτικο πρωινό τα μάτια του φωτίστηκαν και ο νους του άστραψε. Επιτέλους βρήκε απάντηση στα ερωτήματα. Θυμήθηκε το Διόνυσο, την Περσεφόνη κι εκείνον τον πολυμήχανο Οδυσσέα που κατέβηκαν τις πύλες του Άδη, αλλά ξαναγύρισαν στον κόσμο των ζωντανών. Θυμήθηκε ακόμα εκείνον τον υπέροχο που ανέβηκε το Γολγοθά, τόπο μαρτυρίας και θυσίας, που με τον τριήμερο θάνατο του και την ανάσταση - επάνοδο του να κατανικάει και να ξεφτιλίζει το θάνατο. Τότε είδε μπροστά του εκείνον το σοφό γέροντα του χωριού που στα παγκάκια του καφενείου του διηγήθηκε εκείνη την περίεργη κι αξέχαστη ιστορία. Του είχε πει πως κάποτε ένας άμυαλος ξυλοκόπος με το τσεκούρι του άρχισε να σφάζει ένα νεαρό έλατο, στο ξεκίνημα της νιότης και του μεγαλείου του. Τα υπόλοιπα έλατα, ενήλικα και γερασμένα, παρακαλούσαν τον ξυλοκόπο ν' αφήσει τον ωραίο έφηβο και να κόψει όποια απ' αυτά ήθελε, ακόμα κι όλα. Ο απ-άνθρωπος τίποτα. Το

τσεκούρι πελεκούσε και πλησίαζε στην καρδιά. Τότε το δέντρο μας, βλέποντας πως οι ελπίδες του λιγοστεύουν, κάλεσε κοντά τους φίλους του κι άρχισε να τους χαρίζει τα δώρα του. Άρχισε να τους μοιράζει το σώμα του για να τόυς αποχαιρετίσει και να τους δώσει δύναμη απ' τη δύναμη του. Στον έναν έδωσε τα κλαδιά του. Στον άλλον το ρετσίνι του. Στο γείτονα του τον αξό. Στον παραδίπλα τα σταφύλια. Σε κάποιον ηλικιωμένο τη φλούδα του για να μην κρυώνει τις νύχτες του χειμώνα. Και στον αρχηγό την κορυφή του, το άνθος της νιότης του. Ο φονιάς τα' χασε και ζαλίστηκε. Στο τέλος δεν έμεινε τίποτα να πάρει για το σπίτι του. Τρόμαξε, παραλογίστηκε κι από τότε νύχτα, μέρα τριγυρνάει στο δάσος ζητώντας συγχώρεση. Οι νεράιδες, οι λάμιες και τα ξωτικά, φύλακες του δάσους, τον κυνηγούν ακόμα και δεν τον αφήνουν μήτε στιγμή να ησυχάσει.

Αυτό είναι, ψιθύρισε το δεκαεφτάχρονο λουλούδι, αποκρυπτογραφώντας την ιστορία του γέροντα και φώναξε κοντά τους γονείς του. Άρχισε να τους μιλάει για το μυστικό νόημα των λόγων του σοφού. Τούτο εστί το σώμα μου... Οι γονείς του τρόμαξαν, αλλά και καμάρωσαν. Ο πατέρας βγήκε στο μπαλκόνι του νοσοκομείου ταχα για να πάρει αέρα. Δεν ήθελε να δει ο γιος του τα δάκρυα που κυλούσαν στα μάτια του. Αφού ξέσπασε, επέστρεψε στο δωμάτιο γαλήνιος, έσφιξε το χέρι του αγαπημένου του παιδιού και του κούνησε το κεφάλι με νόημα. Η μητέρα - ίδια Παναγιά - ακουμπισμένη δίπλα του ψιθύρισε λόγια αγάπης και υπομονής. Ω, γλυκύ μου έαρ...

Τα δώρα του λεβέντη μοιράστηκαν στους φίλους του, γνωστούς και άγνωστους. Κάποια ταξίδεψαν πολύ μακριά για να χαρίσουν ζωή κι ελπίδα σε καταδικασμένους συνανθρώπους. Κι ο μαυροχάροντας πήγε να σκάσει από το κακό του, γιατί ο Γιάννης θα συνέχιζε να ζει μέσα από άλλους. Ανίκητος ο Άδης, αλλά ανίκητος και αιώνιος ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Στη δύναμη σου φίλε Γιάννη και στο κουράγιο σας γονείς - ήρωες υποκλίνομαι. Στο περίσσευμα της ψυχής σας και της ανθρωπίας σας υποκλινόμαστε όλοι.

Μας φανερώσατε το μυστικό της αιωνιότητας...

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Από την υπηρεσία μου στο Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής.

Tou Βασίλη Κίσσα, Συνταξιούχου δασκάλου

Συνέχεια από το προηγούμενο

Του 'δώσε ο Αριστείδης το καρούλι και του είπε:

- Έλα πάλι, Κώστα, εδώ για να πας με το δάσκαλο στο σχολείο. Έφυγε τρέχοντας ο Κώστας και επέστρεψε λαχανιασμένος.

- Να πας στο σπίτι του Σωτήρη Γούλα και να ζητήσεις από τη δασκάλα που είναι εκεί να σου σώσει το κλειδί του Σχολείου, του είπε ο Αριστείδης.

Κλείδωσε το μαγαζί ο καταστηματάρχης και μαζί με τον Λ. Ξηροφώτο έφυγαν και αυτοί για το δάσος και εγώ με οδηγό τον Κώστα ανηφορήσαμε για το σχολείο.

Στη πλαγιά κάτω από το σχολείο, κοντά στην μεγάλη καστανιά, ένα γεροντάκι καθόταν ανακούρκουδα ακουμπισμένο στον όχτο. Είχε την τραγιάσκα του κατεβασμένη στο μισό πρόσωπο και τα χέρια του σταυρωμένα πίσω από το κεφάλι του. Τον καλημέρισα και μου ανταπέδωσε τον χαιρετισμό με σιγανή φωνή. Ήταν ο Γιαννακούλης Σβάρνας. Στη δεύτερη στροφή του δρόμου έτρεξε ο Μπάμπης Κερασώτης και πλησίασε τον Κώστα, που του είπε σιγανά:

Ου καινούργιος δάσκαλος.

Στο άκουσμα της λέξης "δάσκαλος" ο Μπάμπης έκανε απότομη στροφή και μαζί με την αδερφούλα του, που τον ακολουθούσε έτρεξαν και κλείστηκαν στο σπίτι τους. Μισανοίξαν την πόρτα και μας παρακολούθισε με περιέργεια. Του χαμογέλασα Ανεβήκαμε στο προαύλιο του Αϊ-Γιώργη, που ήταν και η αυλή του σχολείου. Ο Κώστας πήγε να πάρει το κλειδί και εγώ μπήκα στην εκκλησία. Ανάβω το κεράκι μου

Και στέκομαι ευλαβικά μπροστά στην εικόνα του Χριστού και νοερά προσεύχομαι. Του ζητώ να με βοηθήσει στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνω. Αισθάνομαι τώρα τον εαυτό μου δυναμωμένο. Με νέο ζήλο και αυτοπεποίθηση βγαίνω 'εξω. Ήρθε ο Κώστας με το κλειδί του σχολείου. Το

κτίριο ήταν ένα ορθογώνιο κτίσμα με διαστάσεις 20X60 περίπου χωρισμένο σε δύο αίθουσες. Η ανατολική αίθουσα ήταν μισογκρεμισμένη. Οι τρεις τοίχοι της ήταν πεσμένοι κάτω. Στην οροφή κρέμονταν τα ματέρια και οι τοίχοι της σκεπήσαν να πέσουν με το πρώτο φύσημα του αέρα. Το δάπεδο γεμάτο τρύπες από τα σπαρμένα σανίδια. Πραγματικές παγίδες για τα λεπτά ποδαράκια των παιδιών. Ο χώρος ευαδίαζε από τις αναθυμίασεις ανθρώπινων ακαθαρσιών. Θέαμα τραγικό και αποκρουστικό. Ένιωσα ένα σφίγμα στην κάρδια μου. Προχώρησα. Ξεκλείδωσα την σκουριασμένη κλειδαριά και μπήκα μέσα. Στην αίθουσα υπάρχουν 3 σειρές θρανία, μια έδρα με μια καρέκλα, ένας μαυροπίνακας, μια εντοιχισμένη ντουλάπα και μια μεγάλη σόμπα φτιαγμένη από βαρέλι πετρελαίου. Ο χώρος μύριζε μούχλα. Βγήκα έξω. Πλησίασα στη γέρικη ιτιά και ακούμπησα στο κορμό της.

Στο μεταξύ ο Μπάμπης ενημέρωσε όλα τα παιδιά της γειτονιάς, ότι ήρθε καινούργιος δάσκαλος, που πήγε στο σχολείο.

Οι μικροί μαθητές έφτασαν περίεργοι και κρύφτηκαν στο περιοχήσιμα της αυλής. Ήταν ο Θωμάς Μαγαλιός, ο Βασίλης Μαγαλιός, Η Αλεξάνδρα Μηλαρά με τον αδερφό της Γιάννη και άλλοι που δεν θυμούμαι τώρα το όνομα τους. Από το περιοχήσιμα έβγαζαν τα κεφαλάκια τους και πάλι κρύβονταν, σαν να μη μπορούσαν να πιστέψουν αυτό που έβλεπαν. Όταν κοίταζα κρύβονταν. Αποφάσισα να τα πλησιάσω. Μόλις με αντιλήφτηκαν έφυγαν τρέχοντας. Μαζί τους έφυγε και ο Κώστας. Έμεινε μόνο ο Γιάννης Μηλαράς. Με πλησίασε δειλά-δειλά και με ρώτησε με τη χαρακτηριστική του προφορά, αν είμαι ο δάσκαλος. Όταν τον διαβεβαίωσα για αυτό, μου λέγει:

- Θα 'ρθου κι γ' ώ στου σχουλείου.

- Θα σε περιμένω του είπα. Πως σε λένε;

- Γιάννη, μου απαντά.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Την απόφαση του ΥΠΕΘΟ με αριθ. 2483/ΔΕ-541/23-1-2002, σύμφωνα με την οποία εντάχθηκε το έργο με αριθμό 1992 ΣΕ01900000 στο ΠΔΕ 2002.

β. Το άρθρο 18 του Ν. 2515/97

γ. Την πρόταση του Συνδέσμου Φυλακπιων Ν. Καρδίσας

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

1. Εγκρίνουμε την επιχορήγηση του Συνδέσμου Φυλακπιων Ν. Καρδίσας με το ποσό των 80.000 ευρώ για την ενίσχυση των δραστηριοτή